

NAŠA DRUŠTVA

Veržej. Lep dan je bil 13. julij za veržejsko mladino. Dekliška zveza je obhajala 10 letnico svojega obstoja. Pri pozni slovesni službi božji je obnovila posvetitev Srcu Jezusovega. Popoldne je v dvorani Marijanišča z lepo uspešno prireditvijo pokazala, kaj premore vztrajno delo izobrazbe. V ljubkem prizoru »Deset je let« smo se divili našim malim, ki so izborno pogodili svoje vloge vil in nagajivih palčkov in ki so ob koncu posvetili božjemu Srcu veržejsko mladež. Krona vse prireditve pa je bil govor vlč. g. F. Sal. Gomilška, ki se ni ustrašil dolge poti ter prihitel v našo sredino. Pred desetimi leti je kot ustanovitelj tukajšnje zveze spodbudil z njim lastno gorečnostjo naša dekleta za vztrajno delo Bogu v čast, sebi in domovini v korist. In sedaj ji je dal nove smernice z nadaljnjo samoizobrazbo. Lepa igra »Junakinja Srca Jezusovega« je zaključila pomenljivo slavje. Naj bi naša dekleta ostala vztrajna in se zavedala velevažne svoje naloge in izpolnila nade, katere stavi vanje dom in cerkev.

Solčava. Vsled vojnega razporeda, koji se je vršil v nedeljo, dne 20. julija, so Nazarčani preložili uprizoritev igre »Živ pokopan« na teden pozneje, torej na nedeljo, dne 27. julija z istim sporedom.

DOPISI

Maribor. V mariborski okolici služujem kot viničar in zasluživa s težkim delom v vinogradu skupno oba z ženo deset dinarjev na dan. Pri košnji in spraviljanju sena sem delal pri svoji hrani od 3. ure zjutraj do 9. ure zvečer, da sem potem dobil plače zopet deset dinarjev. Kako naj pri tem zaslužku dnevno večkrat nasitim osem nedoraslih otrok in jih naj dostojno oblečem? Mleka in zelenjave nam letos manjka, da bi vsaj iz tega živeli. Nedeljski počitek se nam ne dovoli in s tem tudi ne, da bi mogli izpolnjevati svoje krščanske dolžnosti. V tej letošnji suši smo morali ob nedeljah in celo na praznik Vnebohoda kositi in sušiti travo. Ko pa sem neko nedeljo šel s svojimi otroci v cerkev, me je pri povratku na dom vinogradnica ozmerjala, da hodim v cerkev, doma pa ima ona delavce v vinogradu. Delali so kaznjenci in moji soviničarji. Torej z otroci bi v nedeljo ne smel v cerkev. Kako naj vzgojim potem svoje otroke za dobre in poštene člane človeške družbe, če jih ne bom vodil v cerkev in sam dajal zgleda k temu?! Ali bo imela človeška družba več koristi od tega, da homo moral mariborski

viničarji z delom onečaščati nedelje in praznike, kot nam to naši gospodarji zapovedujejo, kakor pa če bomo take dneve posvetili sebi, da bomo šli z družinami v cerkev in da homo imeli priliko pogledati, kod hodi naša mladina, ali v cerkev ali pa mimo v gostilne? V sedanjem viničarskem redu stoji paragraf 9. v katerem je izrecno določeno, da se viničarja ob nedeljah in praznikih brez nujnega vzroka ne sme siliti k delu. Nujnega vzroka za nedeljsko delo letos ni enega ni bilo, delati pa smo vendar morali. Zakaj se ne izvaja viničarski red? Mi svoje dolžnosti moramo storiti, mnogi vinogradniki pa svojih dolžnosti napram nam nočejo priznati in s tem tudi ne sedanjega viničarskega reda. Ali ni nikjer na merodajnem mestu koga, ki bi se zavzel za nas, da bi se vsaj to, kar je določeno v viničarskem redu moralo izvajati?

Razvanje pri Mariboru. Namesto dosedanjega župana g. Miha Kac je imenovan g. Franc Korošec, posestnik in čevljarški mojster. Novim občinskim odbornikom pa g. Peter Pristernik. Bivši župan je načeloval občini nad devet let ter si je pridobil za občino velikih zaslug. O tem pričajo lepe ceste, javna električna razsvetljava, popravljena podružnica sv. Mihaela in pokopališče in še marsikaj. Pa tudi novi župan, ki je že tudi nad deset let pripadal občinskemu zastopu, nam daje jamstvo za dobro vodstvo občine v korist in dobrobit vsem občanom brez razlike in dobrobit vsem občanom brez razlike. Zelja vseh dobro mislečih Razvančanov je, da bi zavladal v občini in med občani mir in da bi vsi brez razlike stremeli le za eno in to za povzdig občine in dobrobit občanov. Zato pa je treba več medsebojne ljubezni in iskrenega prijateljstva.

St. Peter pri Mariboru. V četrtek, dne 25. tega meseca, ko bodo čitatelji to številko že imeli v rokah, bo naš priljubljeni g. župnik praznoval 25 letnico mašniškega posvečenja. Ne župnikuje še dolgo med nami a vendar je že ves naš in mi njegovi. S svojim ljubeznivim nastopom in gorečnostjo za čast božjo ter vedno pripravljenostjo pomagati in svetovati kjer je treba, si je pridobil naše zaupanje in ljubezen za 25 letni jubilej mu želimo še zlati jubilej. — Po precejšnji suši smo dobili zopet dovolj dežja. Vse je zopet sveže in zeleno. Vinogradi kažejo letos izobno, kakor že mnogo let ne. Tudi sadja bo obilo. Naj nas Tisti, ki daje našim vinogradom, sadonosnikom in poljem tako bujno rast in obilen sad, obvaruje tudi toče in hudega vremena, da bodo v jeseni naše kleti in kašče polne bogatih pridelkov. — Dekliška osnovna šola, ki je bila že nujno potrebna popravila, se popravlja. Saj stavba še menda ves čas, kar obstoja, ni bila popravljena.

St. Peter pri Mariboru. Prosvetno društvo »Skala« ponovi v nedeljo, dne 27. julija tega leta popoldne ob 3. uri na vrtu g. Sande lepo ljudsko igro »Deseti brat«. Med odmori igrajo

tamburaši. Pred igro pa bo primeren govor. Sentpeterčani in sosede, pridite!

Pragersko. Izobraževalno društvo »Skala« iz Zgornje Polskave uprizori v nedeljo, dne 27. julija na Pragerskem v bivših prostorih g. I. Predoviča dramo »Prisega o polnočja«. Sodeluje tamburaški zbor.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dolgo se nas je tiogibalo letos neurje in tiho smo upali, da bomo srečno dočakali trgateve, ki se je obetala izredno lepa in obilna. Dne 18. julija pa je bil tudi za naše gorice usoden dan. Okrog ene popoldne se je nagromadil nad nami temen oblak, začelo je treskati in vsula se je gosta toča. Dobre četrte ure je sula in skoro čisto pobelila naše griče. Potem pa je nevihta nadaljevala svojo usodno pot nekam proti Medji murju. Ljudje so hiteli v svoje ljube vinograde in jokali nad žalostnim prizorom. Marsikje je uničeno nad polovico pridelka. Listje je sesekano in grozdje leži razbito po tleh. Vinogradniki so takoj začeli znova škropiti, da obvarujejo vsaj to, kar je še ostalo. Ljubi Bog nam prizanesi v bodoče!

Ležno pri Sv. Florjanu. Naznanja se vsem tistim, ki ob Snežnici radi poromajo semkaj, da se shod ob tem Marlijnem godu ne bo vršil dne 10. avgusta, to je drugo nedeljo avgusta, kakor bi utegnili nekateri misliti, temveč že prejšnjo nedeljo, dne 3. avgusta. — Zupni urad Sv. Florjan ob Boču.

Sv. Peter v Savinjski dolini. V nedeljo, dne 27. julija ob 3. uri popoldne gostujejo študentje od Sv. Pavla s šaloigro »Samec« v našem društvenem domu. Igro uprizore v korist dijaške kuhinje, zato je vabimo občinstvo, da se prireditve v obilnem številu udeleži.

St. Janž na Dravskem polju. Da St. Janž na Dravskem polju v kulturnem oziru ne zaostaja za svojimi sosedi, marveč jih še celo nadkriljuje v gotovem oziru, priča nov, če tudi še ne dograjen društveni dom in živahno društveno delovanje v njem. Da je temu res tako, se je pokazalo zadnjo nedeljo, ko se je kljub slabemu vremenu zbrala v dvorani množica občinstva, da prisostvuje prvemu večjemu javnemu nastopu domačih študentov. Vsak udeleženec je moral oditi s prijetno zavestjo, da se skriva v mladi dijaški četi velika moč, ki ho ob svojem času gotovo prišla do razmaha. Ali nadkriljuje Greif Cafuto ali obratno, je zaenkrat težko reči; gotovo pa je, da je v obeh skrita moč in delavnost, ki bosta ob svojem razmahu domači župniji v ponos. Isto o drugih. Tudi v gnotnem oziru je prireditev lepo uspela.

Krčevina pri Mariboru. Na Porcujunkulo; dne 2. avgusta ob petih popoldne se blagoslovijo pred frančiškansko cerkvijo trije zvonovi za prenovljeno in posvečeno kapelo na Aninem hribu. V nedeljo, dne 3. avgusta bo ob 9. uri slovesna blagoslovitev s službo božjo. Pridite!

Med povabljenimi gosti je tudi bil mestni pisar Koder s svojo hčerko Moniko, ki je pomagala gospej sodnikovi pri pripraviljanju jedil, ker ta ni mogla sama biti povsod.

Grof Thurn se je kaj razveselil, ker je upal dobiti ugodno priliko, da se seznanj z Moniko. In to se mu je tudi posrečilo.

Že takoj ob prihodu, ko je hišni gospodar predstavil odličnim gostom svoje prijatelje, je grof Thurn spregovoril nekaj laskavih besed z Moniko, ki je takoj zardela v obraz, saj tolike prijaznosti visokega plemenitaša ona kot hči uradnika ni pričakovala. Sramežljivo je povsela oči in si skoraj ni upala pogledati grofu v obraz. Grof je bil lep mož ter je tudi znal sladko govoriti, da so njegove besede našle kaj lahko pot do čenskega srca.

Monika tudi ni bila brez zanimanja za grofa. Odkar ga je videla pri birni v cerkvi in pozneje večkrat na ulici, so njene misli večkrat uhajale k njemu, če tudi si je morala reči, da je vendar nesmisel, se pečati s takimi mislimi.

A ženska je ženska in že Eva v rajni ni bila močna dovolj, da bi se ustavljala skušnjavam. Tekom večera je grof Thurn našel priliko, da se je približal Moniki. Ko se je začel ples, ni se dol-

go pomišljal, marveč se je kmalu pomešal med plesalce, kar so smatrali meščani za veliko čast. Če bi pa vedeli, posebno Monikin oče, kaj je bil pravi vzrok, bi gotovo sodili drugače, oče pa bi Moniko s plesa umaknil.

Toda bilo je ravno nasprotno. Oče Koder je bil prepošten, da bi mogel o plemenitašu misliti kaj slabega, še celo ponosen je bil, da je plesal grof Thurn skoraj izključno z njegovo hčerko in se z njo prijazno razgovarjal.

Minula je trgatev in veselica. Gostje so se razšli, tudi grof Tatenbah in Thurn, ki se je prav srčno poslovil od Monike, sta zapustila veselo družbo.

Ko sta prišla domov, odložila plašče ter sedla k mizi, je grof Thurn veselo razpeložen rekel:

»Tatenbah, jaz sem vesel in srečen, vedno ti ostanem hvaležen, ker si me vzel seboj na ta večer.«

»No, kaj pa je posebnega v družbi teh ljudi,« odvrne malomarno Tatenbah, »kar se mene tiče, bi ne bil šel, v sedanjih prilikah pa smatram za potrebno, da idem med nje, ker se bliža čas.«

»Kakšen čas, kaj hočeš s tem reči,« vpraša grof Thurn.

»Velike stvari se pripravljajo, ti pa seveda

Preklc. Marija Rižnar, kolarjeva žena v Ormožu, izjavim, da so govornice, da je Emeršičeva družina na Lentih nesnažna, izmišljena in neresnične ter se zahvaljujem g. Emeršiču Jakobu, da je odstopil od tožbe zoper mene. 884

Učenca sprejemem takoj iz poštene hiše in kateri ima veselje do sedlarske obrti. Alojzij Laznik, sedlar v Slov. Bistrici. 887

Prodajam lepo posestvo, gozd, njive, travniki, v izmeri 15 joh. Zraven je mlin na tri kamne ob stalni vodi v dobri žitnem kraju, ležeče vse to ob glavni cesti. Cena po dogovoru. Kje, pove uprava Slov. Gospodarja. 885

